

VENDÉGÜNK: SZIVÁK TAMÁS ÚJMISÉS

1993. december 21-én születtem Budapesten, szüleim első gyermekeként. Anyám Erdélyből jött ide 1989-ben és itt ismerkedett meg apámmal. 1998-ban kereszteltek meg Korondon a másfél évvel fiatalabb öcsémmel együtt, és 2010. Pünkösdjén bérmálkoztam Budatétényben. 2017. június 10-én diakónussá szenteltek és a diakónusi gyakorlatomat Albertfalván töltöttem. Anyámat kiskorában katolikus módon nevelték, de amikor Magyarországra jött és miután itt meghalt az anyja, abbahagyta a vallás gyakorlását. Amikor általános negyedik osztályában iskolát kellett váltani, az új iskolában ötödik elején a szülői értekezleten mondták, hogy van lehetőség fakultatív hittanórára, ezért elkezdtünk járni Udvarnok László atyához. Ennek hatására kapcsolódott be a család is az ottani plébániai közösségbe. Hetedik osztálytól a Piarista Gimnáziumba jártam Pestre. Ez alatt az idő alatt még három taggal gyarapodott a családkunk, mert született kettő fiú- és egy lánytestvérem. Itt érettségiztem és ezután jelentkeztem az egyházmegye kispapjai közé.

A papi hivatás gondolata először nyolcadik osztály tájékán merült föl, de ekkor még csak egy kósza gondolat volt az iskolából hazafelé a buszon. Ezután még többször előjött és fokozatosan erősödött bennem az elhatározás. Véglegesen valamikor tizedik osztály első félévében fogalmazódott meg az, hogy pap szeretnék lenni, talán annak hatására is, hogy a nyáron a húgom keresztanyja elment bencés apácának Tiszaalpárra.

KRISZTUS SUGÁRZIK ÁT RAJTA**– Mindszenty-émlékmisét tartottak Budapesten**

Június 17-én (v) a templomunkban Michels Antal plébános Mindszenty bíboros emlékére mutatott be misét, cserkészek részvételével. Megemlékeztek a hercegprímás halálának 43. évfordulójáról, és hálát adtak Istennek az iskolai tanéért is.

Homíliájában Michels Antal az evangélium alapján – mely Szent Márk könyvének azon részét idézte fel, amikor Jézus arról beszél, hogy Isten országa olyan, mint mikor az ember magot vet a földbe (4,26–34) – kiemelte: Mindszenty József bíboros, hercegprímás története hasonlít a magvetéshez.

Az akkori hatalom mindent elkövetett, hogy megtörje, ám ő mindvégig vállalta a szenvedést egyházáért, hazájáért, népéért. Példájának és tanításának kiemelkedő szerepe van Magyarországon jelenében és jövőjében. Nekünk is hittel, szeretettel kell élnünk, dolgoznunk, tanulnunk, mindenkor hinni Isten kegyelmében – buzdított a szónok.

A szentmisén Kovács Gergely, Mindszenty József bíboros boldoggáavatási eljárásának viceposztulátora bejelentette, hogy a Szentek Ügyeinek Kongregációja június 14-én megtartotta a teológus tanácsosok úgynevezett különleges kongresszusát, mely szakmai alapon vizsgálta és értékelte az életszentség megvalósulását a hercegprímás életében. Az ülésen egyhangú pozitív döntés született, a kongregáció szakemberei nagy elismeréssel szoltak és szavaztak Isten szolgája Mindszenty József bíboros életszentségéről és személyéről.

Kovács Gergely felidézte, hogy serdülőként olvasta az első könyvet Mindszenty Józsefről, amelyben „népellenes főpapnak” nevezték őt. Mivel számára ez furcsa volt, megkérdezte a nagymamáját, hogyan lehetséges ez. Ő válaszul történeteket mesélt a bíborosról, melyek épp’ az ellenkezőjét bizonyították. Mindszenty József bérmálta Kovács Gergely nagynénjeit. A nagymama a második világháborút követő években személyesen is láthatta a hercegprímást, és úgy állt előtte alakja, mint aki az egész ország és a magyar egyház súlyát a vállán viseli, ahogyan a kereszt nehezdedt Krisztus vállára. Mindez nagyon mélyen megérintette Kovács Gergelyt, és ettől kezdve tisztában

volt vele: ha Mindszenty atyát népellenes főpapnak nevezik rá-galmazói, akkor tudhatjuk, hogy épp ellenkezőleg, a népét szerető, a népért cselekvő főpásztor volt.

Mindszenty József mindig közel állt híveihez, nagyon szerette őket, értük élt. Azt, hogy ezt megtapasztalhattam, noha koromból adódóan soha nem találkozhattam Mindszenty atyával, a tanúságtevő idősebb generációnak köszönhetem – mondta el Kovács Gergely. Kiemelte Mészáros István egyháztörténész nevét, aki rengeteget tett Mindszenty József emlékének megtisztításáért a rendszerváltozást követő években; felidézte, hogy Füzér Julián ferences szerzetes volt az, aki összegyűjtötte azokat a tanúságtételeket, melyek a hercegprímás boldoggáavatási eljárásának gerincét alkotják; Szőke János szalézi szerzetes pedig az egyházmegyei eljárás posztulátora volt Magyarországon.

„Ami számomra nagyon reménykeltő, hogy a nagy öregek mellett itt vannak az új nemzedékek is, itt vagytok ti is” – fordult a cserkészekhez Kovács Gergely, hozzátéve, hogy az esztergomi Mindszenty-zarándoklatokra kerékpárral, kenuval, kocsival, gyalogosan, egyénileg vagy közösségileg mennek a családok, a fiatalok.

Mindszenty atya megszólít minket – fogalmazott Kovács Gergely. Felidézte, hogy amikor megismerkedett a személyével, rendkívüli módon megérintette, milyen sokan nem értették meg őt, miközben hiteles, szeretettel és elhivatottsággal teli személyiség volt, aki tanításában hordozta az evangélium és a magyar kulturális örökség minden szépségét és erejét. Élte az igazságot, a Krisztus-közeli hitet, az életszentséget.

Mindszenty Józsefre nemcsak a magyarság, hanem az egész világ szabadsághősként tekint. Az ő alakja, életútja nem államformákhoz, történelmi korokhoz, hanem nagyon mélyen a hitünkhöz kötődik, Jézus Krisztus mindnyájunkat éltető személyéhez. Jézus Krisztus sugárzik át rajta, és ezt a magyar egyház felfedezte az ő hűségében, szeretetében, áldozatvállalásában. Példája minket is Krisztus-követésre indít. Életszentsége tündököl: nemcsak a magyar, de a világegyház számára is követendő út, kegyelmi forrás. Ez az, ami különlegessé teszi a most új szakaszába érkezett szenttéavatási eljárását is – hangsúlyozta Kovács Gergely, Mindszenty József bíboros boldoggáavatási eljárásának viceposztulátora.

Bodnár Dániel/Magyar Kurír

KRISZTUS AZ ÉLET, A SZENTMISE A BIZTOSÍTÓKÖTELÜNK –***Edinburgh érseke a vasárnapi templomba járásról***

Saint Andrews és Edinburgh érseke, Leo Cushley főpásztori körlevelet írt idén úrnapijára, melyben a vasárnapi szentmisén való részvétel fontosságára hívta fel a hívek figyelmét.

„Igaz, sokan úgy gondolják, hogy a vasárnap csupán a hétvége része, a várva várt szünet a megszokott időbeosztásban, egy nap, amikor együtt lehet a család, vagy amikor van idő sportolni – fogalmazott az érsek a levélben. – Természetesen jó dolog pihenni, és időt szakítani ezekre a dolgokra, de a mi kultúránk nagyrészt elfelejtette, hogy a vasárnap azért munkaszüneti nap, mert eredetileg ez egy keresztény ünnepnap.” [Az angol nyelv szépen őrzi a „munkaszüneti nap” kifejezés eredeti jelentését: holiday, azaz holy day, szent nap – a ford.]

Cushley érsek hangsúlyozta a vasárnapi szentmisén való részvétel fontosságát. Rámutatott: rendkívüli körülmények, például betegség miatt elfogadható a hiányzás, de normális körülmények között „a vasárnapi szentmisén való részvétel ünnepi és szigorú kötelezettség. Ha szándékosan nem teszünk eleget ennek a kötelezettségnek, súlyos bünt követünk el, és gyónást kell végeznünk, mielőtt újra szentáldozáshoz járulnánk” – írta Leo Cushley a Katolikus Egyház Katekizmusára hivatkozva.

A vasárnap, a heti pihenőnapunk felhívja a figyelmet arra, Isten népe egyedül a Teremtőben találja meg az igazi teljességet. Ez „földi tükröződése Isten örök nyugalmanak”, ami arra emlékeztet, hogy „az életnek van egy magasabb rendű célja, mint a fizi-

kai túlélés vagy az anyagi haszon”.

Cushley érsek rámutatott az eucharisztia fontosságára: a szentmiseáldozat „a mennyország előképe”, amely „képessé tesz minket arra, hogy valódi és maradandó jót tegyünk a világban”. A szentmise ereje nélkül nemcsak a kegyelem misztériumától leszünk elvágva, de Krisztustól és közösségtől is – fogalmazott a főpásztor.

Az érsek biztatta a szülőket, hogy minden vasárnap vigyék el gyermekeiket szentmisére, jó példát mutatva a katolikus hit megélésére. „A legjobb, amit tehetsz a gyermekeidért, hogy elviszed őket, hogy minden héten találkozhassanak az élő Úr Jézussal a szentmisében” – írta Leo Cushley, hozzátéve, „ha megtanítod nekik, hogy elsősorban az Isten országát keressék, akkor biztos lehetsz benne, hogy Ő megáldja őket, megkapnak mindent, amit csak remélsz számukra” (vö. Mt 6,33).

Leo Cushley érsek arra is biztatta főegyházmegyéje tagjait, hogy e vasárnapi kötelezettségüket részesítsék előnyben minden más feladattal szemben, mivel a katolikusoknak az Eucharishtiában jelen lévő Krisztust kellene minden más elé helyezniük. „Csak kéthetente vagy alkalmanként részt venni a szentmisén nem ugyanaz, mint hűségessé lenni Isten új szövetségéhez. Krisztust, a Megváltónkat bizonyosan nem kezelhetjük úgy, mint egy lehetőséget a sok közül, amit a kényelmünk szerint alakíthatunk.”

„Krisztus az Élet, és a szentmise a biztosítókötélünk – fogalmazott a skóciai főpásztor. – Ezért arra kérlek titeket, testvéreim, hogy hozzátok meg a döntést, hogy részt vesztek a vasárnapi szentmisén, részesítsétek előnyben ezt, és hozzátok magatokkal másokat is.” Forrás: Catholic News Agency - *Magyar Kurír*